

XXXIV. ПРЪГЛЕДЪ НА СЪБИТИЯТА ОТЪ НАЧАЛОТО НА ФРАНЦУЗСКАТА РАЗМИРИЦА ДО ВЪНСКИЙ СБОРЪ.

1789—1793—1804—1812—1815.

Людовикъ XVI. Народенъ сборъ. Бастилия. Емиграция. Конвентъ и наказание на кралъ тъ. Тероръ. Директория и Наполеонъ Бонапартъ. Египетъ. Наполеонъ пръвъ консулъ. Наполеонъ императоръ. Аустерлицъ и Тилзитъ. Нови държави. Походъ въ Русия и въстание на Германия. Вѣнскій сборъ и сто дни.

Людовикъ XVI въ Франция и народенъ сборъ. Людовика XV насѣдилъ внукъ му *Людовикъ XVI* (1774-1793); който билъ много добръ господарь, нъ за жалость не билъ сръдчовитъ. Той най-много гледалъ да поправи финанции ти, които били побъркани много; съ помощъ та на умний министръ Тюрго той се мъчилъ да скъси разноски ти и да направи прѣобразование въ управление то имъ. Нъ защото тия мѣрки не били угодни на царедворци ти, то Людовикъ, като слабодушень, свалилъ отъ служба та Тюрго и прѣмахналъ прѣобразования та му. Когато поставилъ министръ на финанции ти, банкиринъ тъ Некера, то по неговъ съвѣтъ, Людовикъ се рѣшилъ, за обмислюване на финанциялни ти мъчнотии, да свика държавните чиновници или сеймъ, който състоялъ отъ прѣдставителе отъ три съсловия отъ благородни, отъ духовни и отъ гражане (такъви сборове не се свиковали отъ врѣме то на Людовика XIII).

Прѣдставителе ти се събрали у цареви ти двореце въ Версалъ (1789 год.); тии се нарекли сами Народенъ сборъ, и незабавно се заловили да направеть прѣобразование въ всички ти работи на царштина та. Между друго тоя сборъ, въ който излѣзли отъ горѣ прѣдставителе ти отъ трето то съсловие или граждане ти, далъ равенство на всички французи, махналъ всички ти болярски титли и